

BARS.

HIRDETÉSEK

Négyhasábos petit-sor egyszeri közlésért 7 fr. kétszeriért 6 kr. többszöriért 3 fr. fizető 15.
Bélyegdíj minden egyes beiktatásért 36 Lr.

A nyilttérben:
minden négyhasábos garmod sor díja 15 kr.

Vélünk összekötésben levő hirdető-irodák, előfizetőink, vagy a gyakori hirdetőik tetemes díj-kedvezményben részesülnek.

KÖZMŰVELŐDÉSI ÉS TÁRSADALMI HETILAP; EGYSZERSMIND BARSVÁRMEGYE HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A kéziratok a szerkesztőséghez: (Zöldkert-utca 33. sz.) küldendők.
Kéziratok vissza nem adtnak.

FELELŐS SZERKESZTŐ: HOLLÓ SÁNDOR.

Megjelen: hetenként egyszer,

→ vasárnap reggel. ←

A hirdetőket, előfizetőket s a reklamációkat a kiadóhivatalba:
(Takarék- és Hitelintézet épület) kérjük utasítani.

A LAP KIADÓJA: NYITRAI ÉS TÁRSA.

HIVATALOS KÖZLEMÉNY.

I.

Hirdetés.

3993/1892.

Léva város tanácsa részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Léva város tulajdonát tevő, ugynevezett „Vörös Ökör“ vendéglő-ház, 1893-ik évi január hó 1-től hat egymás után következő évre, nyilvános árverés útján haszonbérbe adatik.

Az árverés f. évi október hó 31-én, délután 3 órakor, a városház nagytermében fog megtartatni.

Erről a t. cz. közönség ezennel értesítettik.

Léván, 1892. október hó 26-án.

Máriássy István,
polgármester.

II.

4084/1892. szám

A polgármesteri hivataltól.

Léva város t. cz. közönsége alábbi-akról értesítettik.

1-ör. Mindazon házi urak, kik a házaik előtt fektetett járdaterületnek hiányos felméréséről alapos meggyőződést táplálnak és újabb mérnöki felmérést kívánnak, azok ez iránt való felszólamlásait — a házszám megjelölésével folyó évi november hó 10-ig írásban a városi tanácshoz beadják.

2-ör. Az akként jelentkezők kívánatára eszközözendő ezen újabb felmérés alkalmával netán felmerülő külömbözet a tanács által jegyzőkönyvileg megalapittatik, s ehhez képest a pénztárban történt előírás kiigazittatik.

3-ör. Az alaptalannak bizonyuló panasz felett ugyancsak a tanács a beérkező jegyzőkönyvek alapján bataroz és az alaptalan felszólamlásból felmerülő mérnöki és eljárás költségek az alaptalanul felszólamló háztulajdonos által lesznek fizetendőek.

4-er. A panaszoknak elintézése után az aszfaltjárdailetek szétvetése véglegesítetteti fog.

Léván, 1892. október hó 24-én.

Máriássy István,
polgármester.

TÁRCZA.

A halottak estéje.

Az ég önszürke fellegekkel borul a néma hantok fölé. A természet nagy könyvében úgy van megírva, hogy ily komor és borús időre essék a halottak napja. A haladókló természet még érzékenyebbé teszi kebleinket a mulandóság iránt. A fáról lehulló levél, mintegy sugja, hogy mi is lehullunk az élet fajaról; a letarolt rét szét-dult reményeink jelképe, s a borús, fekete fellegek életünk alkonyát ábrázolják. Ritka kebel az, mely érzéketlen maradna e napon; nagyon kevés azok száma, kiknek karjai közül ne ragadott volna el valakit a kíméletlen halál. E napot a csöndes temető lakóinak szentelé a lármás világ, a ki egész éven elmulasztá halottját meglátogatni, az eljön ma áldozni a kegyelet magasztos voltának.

Megélenkülnek a temető járatlan utai, siet mindenki a halottak csöndes birodalmába, hogy megújult fájdalommal tegye a kedves sirdombra a bánat könyveit, a szeretet virágát és az örök hála lobogó lángját.

A hány sir, annyi fájdalom, — itt nyugszik az árvának édes szülője, az özvegynek szerető hitvese, az anyának egyetlen gyermeke. Itt pihen a csöndes hant alatt szegény és gazdag, boldog és boldogtalan, mert a sir egyaránt fűdi el a bánatot és örömet, a nyomort s a fényt, a föld hideg göröngye meggyógyit minden fájdalmat,

Halottak napja.

Halottak napján visszaemlékezünk az elköltözöttekre, kik kedvesek valának nekünk és mert életük haszonnal járt az emberiségre nézve, haláluk nagy irt hagyott hátra betöltetlenül. Visszaemlékezünk reájuk, mert szeretetünk és tiszteletünk jeleit mással nem fejezhetjük ki, mint a kegyelettel, mely a szeretet és tisztelet érzetét egyaránt magába zárja.

És a kik e napon a temetőbe zárandokolnak a sírokhoz, azok mind kedves halottat siratnak. Családok hozzátartozói nyugvóhelyét díszítik fel virággal, koszorúval és könyeikkel áztatják a hantokat, a melyek szeretteiket takarják.

A nemzetek és népek pedig elhunyt nagyjaikat gyászolják e napon és a sirdombról, mely alatt a nemes honfi szíve porladoz, lángszavu szónokok hirdetik dicsőségét és nagyságát az elköltözöttnek, kinek tettei ragyogó példa és világító szövétnak gyanánt élnek az utókor buzdítására.

A kegyelet, melynek tényei ily szép vonásokban nyilvánulnak, évről-évre nagyobb köröket tölt el. A kultúra haladása fogékonyabbá teszi az emberiséget a kegyelet érzete iránt és ennél fogva láthatjuk és tapasztalhatjuk, hogy a kultúra haladása nem csökkenti az emberek szívében gyökeret vert kegyelet érzetét, hanem a műveltség terjedésével egyenes arányban növekedik az a szeretet is, mely még a siron túl is él azok kebelében, kiket a kultúra büvkörébe fogadott.

Ez a kegyelet az, mely elkülönít bennünket az állattól és méltóvá teszi az embert, hogy Isten képére lett teremtvé.

A halottak iránt tanusított tisztelet az egyedüli érzés, melylyel egyesek úgy, mint népek és nemzetek leróhat-

ják kötelességüket azok iránt, kik egész életüket a népek és nemzetek jólétének szentelték.

És éppen ezért bizalommal tekinthetünk a jövőbe, mert látjuk és tapasztaljuk, hogy nemzetünk haladásával nem szűnt meg a kegyelet érzete, melylyel a nagy hazafiak és a magyar nemzet jótevői emlékének tartozunk.

Rójuk le a kegyelet ez adóját e napon és menjünk ki imádkozni szeretteink sírjára és legyünk erősek a hitben és reménységben, mely a siron túlról hirdeti, hogy a halál csak pihenés, álom, mely után van ébredés: a feltámadás!

A szalmaszál.

Arany Lajostól.

Az aratás teljében nem felejtkezett meg a szegényekről sem; — e mellett kedve telt abban, hogy házat szép butorokkal, szellemét pedig ismeretekkel ékesítse. A szalmaszál, mint valami bűvös pálcza, az egyetemes emberiséget mozgásba hozza, találékonyvá, éreynessé és buzgóvá teszi az embert; táplálja a testet és lelket; — kereskedést, ipart, művészetet, tudományt, hitet, államéletet teremtett és tart fenn a szalmaszál.

Ez a szellemi mű, melyet véghez visz a szalmaszál, ez a szellemi mozdony, mert ismereteket, társadalmi erényeket hoz mozgásba a társadalomban. Korunk is nevezetesen kérdéssel foglalkozott s foglalkozik mind-ig, a gabnavámmal, vagy kereskedési szabadsággal, mely egyik legfontosabb kérdésnek tekintendő. Ezért siratta meg halálában Baross minisztert is az egész nemzet s ezért üdvözölte jó reményben utódját, Lukács Gyulát is.

A magas rangúak közti harc a szárazföldön is tulajdonképp a gabnatermesztő s gabnaeladó között foly; mert ezek mind-egyike nagyobb hasznot akarna huzni szántóföldéből. A legkisebbből s a legigénytelenebből

mető csöndes sirhantjait lágy, panaszos hangon susogja: Nyugodjatok esendesen!

Balázsy Mariska.

Halottak estéjén.

Száz és ezer láng gyul a sírok ormain;
Drága adójukat fizetik az élők.
Hát ti messze lévő, elhagyott sírjaim!
Sötét környékteken lattok-e egy élet?
Vagy a kegyeltekől olyan távol vagytok:
Koldus-sírról rezgő fényugárt se kaptok?

Nem baj az, lelkenek fényesebb sugára,
Mint ha egy temető égne mindenestül,
Mértőldeken túl hat, szabva sínes határa,
S mint a villám tör a sötétlen keresztül.
A szeretet szülte, a szeretet tartja,
S tán az eüvészet sem vesz diadalt rajta.

A mi virágom volt, ti reátok fontam
Kicsi koszorúknak, kedves, drága hantok!
Kis fiám, jó apám! ti rólátok szóltam,
Mikor tiszta hangon pengtettem a lantot.
Most is, hogy a malton végig-végig szállok,
Sírni és pihenni sírotoknál állok.

Nincs a szeretetek rémes éjszakája;
Elhagyott sírokl is jó magának lenni.
Nincsen pontos időt mutató órája,
Mely intse az élet temetőbe menni.
Százszor és ezerszer meggyújtja a fáklját,
S nem keresi soha, kik és hányan látják.

De azért fákljátam gyujtatlan nem hagyom
Most sem, midőn annyi szövétneket látok.
Télvolban ádottól kedves két sírhalom!
Lelkem áldásának fényét hintem rátok
Világoljon e fény, míg síromba térek,
Míg a menynek útján kedvesimhez érek.

T. István.

Egy tükör meséje.

Itt fekszem elhagyatva, kivette . . . Szenny, piszkos fedi fényes arcomat, pedig egykor mily fényes, mily ragyogó voltam . . . Többi darabjaim hova kerültek szerte, a jó ég a megmondhatója. Öröm . . . boldogság . . . mardosó fájdalom . . . halál . . . Minden mulandó. A boldogság velem tünt el abból a fényes teremből, . . . én voltam az oka . . . én . . . én.

Mint tiszta hibátlan üveglappal, kényesen, gyöngéden bántak velem. Csizsoltak, simítottak, majd egyik oldalam fényes mázzal vonták be, hogy a másikkal annál jobban ragyoghassak. Szép aranyos keretbe foglaltak, pompás tükör voltam.

Igy kerültem egy butorkereskedőhöz, kinél unalmas egyhangúságban teltek napjaim. Pedig mig társaim összezsúfolva, egymásra rakva várták a szabadulás óráját, addig nekem, mint értékes darabnak, külön kényelmes helyem volt.

Egy napon egy elegáns, de éltes úr állit be hozzánk, kit a kereskedő mély bökkel fogadott.

— Mit parancsol bankár ur?

— Butorra lenne szükségem, mert házasodom, viszonzá a bankár, észre sem véve szemlélődésében a kereskedő önkénytelenül elmosolyodó arcát. Sorban szemlálta elő a butorokat, mit a kereskedő jegyzékbe vett s végül kis kefével véve elő, elem állt s üntelt mosollyal szemlélgette alakját s igazgatta szürkés haját kopaszodó fején.

— Ez a tükör tetszik nekem, ezt is küldje a többivel hozzám.

A csengő szalma-hangoráját (harmónika) készíti, göngyöli be a kofa eladott portékáját és szintén azzal tömi ki a köznép ágyát és saruját.

(Vége.)

Budapest, 1892. október 27-én.

— A novemberi hurezkodások. — Mükolerások. — Az egyetem megnyitásának ügye. — Lappangó válság. — Uj egyetem. — Duse jön. — A budapesti zeneművészkör.

Milyen hirtelen vége szakadt a szép nyári napoknak. Bizony fűtünk javában és ásitozunk, de mennyit! Inkább jönne már tél apó fehér, pelyhes bundájában, s betakarná vele az őszi piszkot és sarat. De közeledik is rohamosan. Egy pár nap és itt van november elseje. Ejh, nem csak ilyen közönséges nap ez a november elseje. Nagy jelentőséggel bír ez sok fővárosi lakosra, kivált olyanokra, kiknek neve nincs benn a budapesti házi urak lajstromában. A régi, megszokott tűzhelyet, a megkedvelt utthont mással cserélni fel, ettől el — és ujhoz hozzászokni, nem mindennapi dolog.

Ez a nap a hordárok örömnája. Az ő kalendáriumjokban, (ha ugyan van), ennek a napnak egész lap van szánya, a melynek kitöltésére az adatokat már hetek óta gyűjtik, bámulatos rafineriával kitudván azt, honnét szándékozik valaki elköltözni. Naponként megrohanják a békés lakókat, a kiknek talán eszük ágában sincs a költözködés. — „Hallottam, hogy a tekintetes ur kiköltözködik.“ — „Téved, barátom.“ — „Nem, kérem, engem a pájtásom köldött, a kinek ígérni tetszett, hogy ő fogja a szállítást eszközölni, de ő gyengélkedik, tehát engem kért fel.“ — „Ne lóditson, barátom.“ — „De igen, kérem.“ — S a tisztelteméltó ur csak akkor szedi az irháját, ha az ember gyanus mozdulatot tesz a kezével, sétapálcájára felé.

Keltet is illetékes körökben iszonyu riadalmat az a hír, hogy a járványbizottság betiltja a hurezkodásokat. Nem elég, hogy a tisztos öregnemű üzerek pauzálnak, s emlegetik a járványbizottságot, a hordárokat is megfosztani keresetüktől, nem lehetséges. És csakugyan a hír, nagy öröme a leginkább érdekelteknek, minden alapot nélkülözöknek constatatott. Hiszen a kolerabetegedések száma napról-napra csökken. Hála Istennek, ez a csunya vendég valahára tán nálunk is elunja magát és elkorodik.

Sok embert szállítanak ugyan a barakkokba, de aztán kitünik, hogy soknak a beszállítottak közül tulajdonképen nincs is kolerája. Ezt aztán szépen kibocsátják. Ujabb családok nyomára jöttek. Akadnak ugyanis gazemberek, a kik sportszerűen üzik a kolera megbetegedéseket. Ezek a mükolerások koleragyanus tüneteket idéznek elő magukon, így beszállítják őket a barakkba, s addig is, míg megvizsgálják, jól tartják őket konyakkal s étellel s mikor konstatalják, hogy nincs bajuk, pénzbeli segélylyel ellátva kibocsátatnak. A jó madarak meg sietnek újból üzni nemes sportot.

Ambár első pillanattól kezdve antipathiát éreztem e hüv ember iránt, mégis hálásan tekintettem rá, mert hisz szabad lettem s reméltem szebb, vidámabb napokat . . . . .

Igy kerültem a bankár perzsaszönyegekkel s déli virágokkal díszített fényes salonjába s nem vagyok dicsekvő, midőn azt mondom, hogy diszére is váltam a teremnek.

Már kezdetben azt hittem, hogy reményeimben csalatkozám, midőn egy szép fiatal asszonnyal, élet, öröm s vigság költözött a házba.

A bankár megnősült.

Szánalommal néztem azt a gyönyörű teremtet, ennek, már az élet delén is talhaladott, embernek karján. Szép volt ő . . . csodásan szép. Mintául vehette volna a művész teremtő esete számára, ha angyalt készült ábrázolni.

A nyulánk termet . . . a fekete haj . . . az a mély tüzi, beszédes, bogár szem . . . az üde, rózsás arc . . . szép volt, csodásan szép.

Letűntek egyhangú napjaim. Vigpezsgő élet tárult elém. Egymást követték a vigalmak, hangversenyek, miket ő érte, az ő szórakoztatására rendezett a bankár.

A fényes társaság, szebbnél szebb toilettek, a suttogó párok mind új, ismeretlen dolgok voltak előttem.

Szép lehettem én is, mert nem fordult meg a teremben hölgy, ki ha előttem elhaladt, vagy nyíltan vagy csak úgy lopva rám né pillantott volna.

Boldogan, vigan teltek napjaim.

A bankárné mint a nap tündökölt a fényes társaságban.

Egy idő múlva azt vettem észre, hogy igen szivesen társalog egy csinos huszárhadnagygyal, ki a bankár távoli rokona is volt, és akkor került ezredével a városba . . .

A betegedések csökkenésének hatása alatt hozatott szóba ma a fő- és székváros közgyűlésén, hogy az egyetem rögtön nyitassák meg. A közgyűlés azonban a járványbizottság határozatának megváltoztatására nem tartván magát illetékesnek, az ügyet a nevezett bizottsághoz tette át. Valószínű, hogy november első napjaiban ugy az egyetem, mint a többi tanintézetek meg fognak nyitattani.

Az „egyetemi kör“ is közgyűlést tartott e napokban, a midőn is kijelelte a szónokokat, a kik halottak napján a keresési temetőben nyugvó nagy emberek hantjai fölött emlékbeszédeket fognak tartani.

A politikai állapotok zavartak, ködössek, mint a novemberi idő. Az ellenzéki lapok minden nap más miniszter lemondását híresztelik; a hivatalosak meg czáfolnak folyton. Lappangó kormányválságról beszélnek. Ennek okozóit a rendezetlen vallás-politikai kérdéseket, s a honvédszobor körül tervbe vett ünnepek programjának elejtését tekintik. Csáky miniszter a pénzügyi bizottság ülésén kijelenté, hogy e kérdésekben a részletes felvilágosításokat a plénüm előtt fogja megtenni. Ugyancsak itt szóba került a „központi egyetem“ felépítésének kérdése is, s a miniszter kijelenté, hogy speciális bizottság fog e czélból összeülni, s egy 3000 frtos pályázat tüzetett ki az új főépület tervére.

Ejnye no, panaszkodtam a levelém elején, hogy unatkozunk. Most olvasom, hogy eljön Duse Eleonóra hozzánk vendégszerelésre; ha a kitünő olasz színésznő a budapesti közönség körében van, ez az ő elragadtató játékaik látva, nem unatkozhatik. A téli esték unalmának elűzése végett fog a „budapesti zeneművészkör“ is az idén több házi hangversenyt rendezni. Nemes intenciója e körnek, a mely a magyar nemzeti érdekek ápolásában áll, a hazai zenének művelése által, megérdemli, hogy kellő méltánylásban részesüljön az a közönség részéről. Mert a nemzeti művelődésnek egyik fontos faktorát istápo lja.

Fővárosi levelező.

A munka rendezéséről.

A vasárnapi munkaszünetnek tavaly tötént életbe léptetése egyik legelső fontos jelensége volt nálunk a munkarendezés szükségének. Mig más országokban, mint pl. Angliában és Észak-Amerikában a vasárnapot tudvalevőleg a legszigorubb módon megünneplik, addig nálunk e természetes rendet a társadalmi viszonyok némilg felzavarták, a nappalt éjjellé, az éjjelt nappallá, a hétköznapot vasárnapra, a vasárnapot pedig hétköznapra tévé. A törvényhozásnak kellett közbe lépni, hogy a természet törvénye a nyugalom helyreállításában érvényre jusson.

Hiszen ugy is vannak működési körök, a hol a munkát jelentékeny kár nélkül felbőszakítani nem lehet, nem is szabad, azért kellett némely munkát vasárnap is megengedni és folytatását nem akadályozni.

Az ember természeténél fogva inkább

Majd a hadnagy kezdetben, néha-néha majd sürűbben tette látogatásait, melyeken a bankár is jelen volt és benső viszony fejlődött ki hármuk közt, hogy a bankár egészen természetes dolognak találta, ha hazáérkezve Örkényit már ott találta.

A bankárné, minél tovább élvezte társaságát, annál bizalmasabban fogadta a távoli rokont.

Ott ültek ők velem szemben, a bankárné kereveten, a hadnagy és a bankár karos székeken s csevegtek, nevettek . . . boldogok voltak.

Ha egyedül voltak, nekem hallgatagabaknak tűntek fel, különösen az utóbbi időben, de láttam, hogy többet mond sokszor két beszélő szem, a gyújtó, epedő pillantás a szavak egész árjánál.

A bankár több napra elutazott.

A hadnagy szokásos idejében megjelent s hallva, hogy a bankár távozott, mintha elhatározást láttam volna visszatükröződni lángoló szemeiből.

A társalgás nehézkesen kezdődött. — Ah Örkényi, ön ma nagyon szórakozott, — mondá a bankárné durezzaan, midőn egy kérdést nem is látszott hallani.

— Valóban asszonyom, magam sem ismerem magamra.

— És mi lehet annak oka . . . ? Talán szerelmes . . . Tegnap az operában a szép Juliát majd elnyelte szemeivel . . .

Mintha löporos hordóba szikra esik, ugy lövelt a hadnagy szemeiből a tűz.

— Ha kegyed szerelmesnek mond, jó, elismerem, az vagyok.

— Eltaláltam tehát.

— Nem tagadhatom. Rég óta rabja vagyok egy igéző szempárnak; varázshatalommal teszi rabbá egész lényemet s én oly szivesen vagyok rabja . . . S midőn kegyed szerelemről szolt, olajat öntött az égő

a tétlenség felé hajlik. — A munka áldását az tudja becsülni, a ki izlette annak gyümölcsét, s akinak a tevékenység már vérebe ment és második természetévé vált. De mig olyanok vannak közöttünk, kik a munkát magukra nézve kötelességnek nem tekintik, azt hívné, hogy ők ezen természeti törvény alól kivételt képeznek, addig társadalmunk az ő boldogsága leglényesebb tényezőjét nélkülözni fogja, nem fogja ismerni a munka áldását.

A munka az életnek boldogító törvénye. Azért nem szabad társadalmunkban oly osztálynak lenni, mely magát kizárólag munkás osztálynak tekinti, valamint olyanoknak sem szabad léteznie, mely a nem dolgozó osztálynak nevezetnek, hanem legyen a munka az ő különféle alakjában mindnyájunk kötelessége, életünknek egyik legfőbb nyilatkozata.

Egy napot se engedjünk hasznos munka nélkül elmulni, mert bizonyára minden napnak megvan a maga terhe. Boldogtalan ember az, a ki unalomról panaszkodik, és végtelenül százalomra méltó az, ki életuntagságból életének véget vet. Hány ilyen öngyilkossági eset fordul elő? Nincs az a hír-lap, mely ilyen szomorú esetről tudósítást ne hozna. A legalacsonyabb sorsu emberből a legmagasabb megragadja a szíveket az élet amaz átkos ördöge, mely az embert arra kényszeríti, hogy önmaga ellen fordítsa fegyverét. Bárminő czimet is adjanak egy-egy ilyen öngyilkossági eseménynek, alap-okában mind a munkátlanásra, a dologtól való irtózásra stb. vihetők vissza. Mert a munka egészséges vért és idegzetet teremt, s nem hogy megutáltatná, de megkedvelteti az életet még a legszerencsétlenebbel is. Adjatok munkát az életuntagságról panaszkodó kezébe, öntsetek szívebe egy csöppnyi kedvet a munka iránt, s már megvan mentve az életuntagságtól, később pedig önmaga fogja megkedvelni a munkát s azt élete boldogságának fogja nevezni.

A munkának nevelési és boldogító hatása is van. Nevelési szempontból a gyermekekben a munka iránt kedvet kell támasztani, nevelni kell a munkásságra és alkalmat kell neki szolgáltatni arra, hogy akaratait jökor valamely nagy dolog szolgálatába helyezze. A munkára nevelt nép boldog nép, melyet a socialismus rénképe sem ijeszti, ha a munka második természetévé vált. A jövő és az uralom azon népé lehet, mely megszerezte a munka áldását.

Tauférfiak is kellően fogják fel ujjában a munka nevelési hatását, de sokan utaznak évek óta Svédországba, Lipcsébe, hogy ott a tanítók számára berendezett tanműhelyeken sajátítsák el a kézi munka különböző ismereteit, később azokat saját országukban megkedveltetve. Nálunk Budapestben is vannak már ilyen tanműhelyek, melyekről a vélemények különbözők lehetnek ugyan, de nevelési hatásukat tagadni nem lehet.

A fogházakban is behozták már mindenütt a munkát, csak Szibéria képez még e tekintetben kivételt. Készerszen szerecséltelenek ama szegény foglyok, a kik Kenannak, a szibériai utazónak állítása sze-

tüze s ez a tűz most kénytelen kitörni, mert megemésztene bersömet. S tudom, folytatá a bankárné felé hajolva, szívem sugja, pedig a szív nem hazug, hogy az, a kit szeretek, a kit imádom, kinek rabszolgája vagyok . . az is szeret . . . s én önt szeretem. Ön ne nyissa fel ajkait titó szóra, . . az ajk hazug . . a szív beszél s az hangosabban beszél az ajknál.

— Örkényi, ön feledé, hogy én Szentesy bankár neje vagyok, ön feledi, hogy én asszony vagyok . . .

— Feledek mindent, megtagadok mindent, csak azt nem, hogy szeretem kegyedet végtelenül, forrón, imádatl . . . tudom . . . érzem, oh hisz elmondták azok a beszélő szemed, hogy ön is . . . ön is szeret.

A bankárné kezeibe rejté izzó arcját, csak akkor egyenesedett hirtelen fel, midőn Örkényi kezei az övéit érinték.

— Távozzék . . . kérem . . . parancsolom!

— Nem! Kegyed nem tagadhatja meg egész lényét, egész valóját. Tudom, hogy kegyed szeved. Boldogság helyett ön megtagadás az ön élete . . . En küzdeni akarok, én küzdeni fogok kegyedért, . . s kegyed ezt nem fogja megtiltani nekem . . . Eveline! kérlek, könyörgök . . esdekelt Örkényi a bankárné kezét megragadva, — mondó, hogy szeretsz . . .

— Elemér!

Ez önkénytelen, a kitörő szenvedély hangjától áthalt rövid tette szóban, mennyi felelet . . . !

Karsu dereka köré fonódtak a hadnagy karjai s ajkuk az első édes, ünfeledt csókban forrt össze. Én is oly boldog voltam . . . velük éreztem, velük örültem, hisz oly szépen összeillettek . . oly szép pár volt . . .

rint ott a dögleletes fogházlevegőben kénytelenek tétlenül sanyarogni. Kenan a Transbaikalban fekvő egyik fogház igazgatójához intézett ezen szemrehányó kérdésre: miért nem épített a foglyokkal egy új fogházat ezen ronda, düledező, férges és utálatos épület helyett, hiszen van elég fa és tétlenül heverő erő, az államnak nem kerülne semmibe és a szegény foglyokon segítve volna; azt nyerte feleletül, nincs annyika tonna az ellenőrzésre, s az állam tudta és beleegyezése nélkül mit sem tehetek. Elég üres szavak! azért is mondja a híres szibériai utazó, ha kényszerítő választásomra hagyatnék a szibériai bányákban való kényszer-munka és a dögleletes és undorító fogházakban levő tétlenség között választani, minden további megfontolás nélkül az elsőt választanám; a bányákban való kényszer-munka korántsem oly elviselhetetlen, mint a szibériai fogházakban való tétlen élet.

Az ember természete munkára van rendezve. A munka kötelessége őt boldoggá teszi. De még a természeti törvények magára az emberi természetre nézve teszik szükségessé a munkát, és megélhetést kívánó ember az államtól és társadalomtól is méltán követelheti, hogy tulságos gond nélkül való megélhetését ez irányban elősegítsék. Itt van már az a pont, mely a munka-rendezés nagy kérdését érinti. Nem oly nehéz ez, mint sokan hiszik, hiszen a munkára nevelt nép bármely munkát szívesen teljesít és bármivel megelégszik. Ezt az összhangot kell feltalálni és létrehozni és megszűnnek a socialistikus mozgalom és megszűnik a kivándorlásra való törekvés.

B.

Idegesség. Az idegesség, mely rendszeresen vérszegénységen és az idegrendszer hányos táplálkozásán alapul és többnyire természetellenes agyi és gerinczagi ingerek, erőlködések (gond, aggodalom) által van feltételezve, leginkább abban nyilvánul, hogy a szervezett igen könnyen erős fokra ingerelhető, mely után bágyadság lép fel; a legkülönbözőbb fajú és a legkülönbözőbb helyeken fellépő fájdalmak jelentkeznek, az illetők gyakran megjédelek, erős szívdobogást kapnak, mellgörcsben, álmatlanságban, szédülés- és ájulásban szenvednek, méhgyöcs és más görcsök lépnek fel nálók. Az ideggyengeséggel nem ritkán vérszegénység, eloványodás és nagy gyengeségi érzet járnak; mindazonáltal különben jól táplált és látszólag jó színben levő egyéneknek is szokott előfordulni. Az idegesség kétléle lehet: 1) vagy olyan, melynél a legcsekélyebb behatásokra, melyeket egészséges ember meg se érezne, a leghevesebb visszahatás támad, anélkül, hogy e közben a tengelyt gyengítve lenne; az idegesség e módja leginkább az alhasi idegduczok tulságos ingerlékenységén alapul, mely az agy ingerületét felülmúlja és így ennek működését részben elnyomja. Itt rendszeres életmód, langyos fürdők és gyengén hashajtólag ható ásványvizek használata által ez idegduczok ingerlékenységét csökkenteni, azonkívül az agyat önuralomra segíteni kell; 2) vagy

Önkénytelen az ajtóra pillanték s fagyasztó dermedtség futott keresztül rajtam.

Az ajtó kis nyílásán a bankár feldult arccal, égő szemekkel bímolt rám, ki ép szemembe vertem vissza a boldog párról rám eső sugarakat . . . Szeretnem volna felkiáltani, leugrani rémültömben . . . hogy jelt adjak . . . de im a kedvencz papagály ekiáltja magát a szomszéd teremben . . . „jó napot bankár ur!

A bankárné egy pillanat alatt kibourakozva az ölelő karokból, csak ennyit sugott, a szomszéd ajtóra mutatva: „Ott távozzék!“

A bankár e pillanatban a madár felé fordult, s így a hadnagy távozását észre nem véve, sötét arccal lép a terembe.

A bankárné a kereveten ült könyvvel kezében. Férje komoran, csodálkozva tekint körül . . .

— Hol van Örkényi?

— Ah már hazajöttél, nem is vártalak. . . . Örkényi? . . . Nem volt itt, — válaszolá a bankárné, alig birva leküzdeni zavarát.

A férj mereven bámolt rám . . . majd kitört belőle az indulat.

— Nyomorultak, — kiáltá izzó homlokához kapva — látod . . . árulótok lett a tükör, — hörögte rám mutatva. —

Majd elájultam ijedtemben, de időm nem volt összeszedni magamat, mert a fiatal bankárné egy gyűlöletes pillantást vetve rám, az előtte álló kis márvány Ánort ugy sujtotta hozzám, hogy fájdalmasan feleső-römpölve, számtalan darabra hulltam szét . . .

* * *

It fekszem a szemétdombon . . . arczom szennytól, piszoktól van boritva . . . Álmodom a letűnt boldogságról . . . a fényes napokról, szép, beszédes szemekről . . . az édes, ünfeledt csókról . . .

Csitt!

E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 3 krba kerül; bélyegdíjban — a lakás megjelölése mellett — fizetendő minden egyszeri beiktatásért 37 kr.

KIS HIRDETÉSEK.

Hirdetésekre bővebb felvilágosítást Nyitrai és Társa kiadóczég ad, ki levélbeli tudakozódásra postabélyeg beküldése mellett azonnal válaszol.

Üzlet éladás,

Léván egy jóforgalmu vegyes kereskedés do hány tő z s d é v e l és szeszméréssel kapcsolatban más vállalat miatt átadó.

Bővebb tudósítást ad e lap kiadó hivatala

Eine Gänseleber Pasteten- und Wurstfabrik in Süddeutschland wünscht grössere Posten Gänselebern gegen Cassa zu kaufen. Offerten sub "Gänselebern" an die Annoncen Expedition v. G. L. Daube & Co in Frankfurt a. M.

Folyó hó 30-án fog megjelenni a

Kis Barsi naptár

1893-ik évre.

A czimtárral bővített kiadás

pedig e hó 30-án hagyja el a sajtót. Bolti ára 40 kr. Bérmentes küldéssel 45 kr. lesz. Előfizetéseket elfogad

Nyitrai és Társa könyvkereskedése Léván.

ÉRTESETÉS.

Mélyen tisztelt vendégeimnek van szerencsém tudomására hozni, hogy

központi kávéházamat

átalakítván, azt két legujabb forgatható

teke-asztallal

szereztem fel. — Törekvésem lévén a kávéházlátogató közönség igényeinek teljesen megfelelni, az e téren évek során át szerzett tapasztalataimat érvényesítve, minden nemű kávéházi italokból csakis kifogástalan minőségűekkel szolgállok.

Midőn mélyen tisztelt vendégeimnek az irányomban tanúsított jóindulatáért teljes köszönetemet nyilvánítom, kérem azt részemre továbbra is fentartani.

Azon reményben, hogy törekvésemet a n. érd. közönség tömeges látogatásával fogja elismerni, maradtam

kiváló tisztelettel

Léván, 1892. okt. 27.

Lang F.

a központi kávéház tulajdonosa.

Hirdetmény.

Gazdaságomnak számadásra való átadása következtében Bars-Baracsán, Uj-Majoron, összes gazdasági eszközök, gépek és marhaállomány egy része 1892. évi november 14-én szabadkézből árverés útján eladatik. Knapp Simon.

MARIA CZELLI GYOMORCSEPEK!

Máriaczei Gyomorcseppek

nagyszerűen hatnak gyomor bajknál, nélkülözhetetlen és áttöltenesen ismeretes házi és népszerű.

A gyomorbetegség tünetei: étvágytalanság, gyomorgyengeség, bűzös lehelet, fellujtság, savanyu felbőffögés, hasmenés, gyomorgégés, felesleges nyálkakiválasztás, sárgaság, undor és hányás, gyomorgörccs, szűkülés.

Hathatos gyógyszernek bizonyult fejtájánál, a menyinyben ez a gyomortól származó, gyomortulterhelésnél étellekkel és italokkal, giliszták, májbajok és hámorrhóidáknál.

Említett bajknál a **Máriaczei gyomorcseppek** évek óta kitérőknek bizonyultak, a mit száz meg száz bizonyítvány tanúsít. Egy kis üveg ára használati utasítással együtt 40 kr., nagy üveg ára 70 kr.

Magyarországi főraktár:

Török Jozsef gyógyszerész

Budapest, Király utca 12 sz.

A védjegyet és aláírást tüzetesen tessék megtekinteni!! Csak oly cseppeket tessék elfogadni, melyeknek burkolatára zöld szalag van ragasztva a készítő aláírásával (G. Brady) és ezen szavakkal: "Valódiságát bizonyítom".

A **Máriaczei gyomorcseppek** valódián kaphatók.

MARIA CZELLI GYOMORCSEPEK!

Léván, Boleman Ede és Medveczky Sándor urak gyógyszerészertáiraiban, Nagy-Sallóban Zsorna László, Zelizen Steyrer Károly urak gyógyszerészertáiraiban.

4130/1892. tkv. szám.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

Az ipolysági kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Folkusházy Sándor és Schwartz Jakab egymáshoz csatlakozott korábbi és későbbi végrehajtónak öz. Hrunocsjár Istváné Manyuch Anna végrehajtást szenvedő ellen 8 ft illetve 33 ft 70 kr. tőkekövetelések és járulékaik kielégítése iránti végrehajtási ügyében az ipolysági kir. törvényszék területén levő Kálna-Borfő község határában fekvő Kálna-Borfő 11. sz. telekjegyzőkönyvben Hrunocsjár Istváné szül. Manyuch Anna tulajdonánál bejegyzett a II 1 sor 51 helyr. sz. alatti 16 sz. házra udvarral és pinczével valamint a hozzá tartozó közös erdő és legelőbőli illetményel 180 ftban b. + 2 sor 209/a. helyr. sz. a. Starevincze dülöbeni szőlőre 126 ftban ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 7. napján d. e. 10 órákor Kálna-borfő a község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 18 forint illetve 13 ftot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvény-cikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kézhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Ipolyságon, 1892. évi június 7. napján az ipolysági kir. törvszék mint telekkönyvi hatóság.

Vitalis Mór, törvsz. bíró.

2163/1892. tkv. sz.

III.

Árverési hirdetményi kivonat.

A verebelyi kir. járásbírósa mint telekkvi hatóság közhírré teszi, hogy Máli Vendelné végrehajtónak Prelozsnik János végrehajtást szenvedő elleni 25 ft tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében, a verebelyi kir. bíróság területén levő Hull községben fekvő az 1881. 60. t. cz. 156. §-a értelmében a társtulajdonos kk. Juhász György, valamint a végrehajtást szenvedő Prelozsák János neveiken vezetett a hull. 42. sz. tjkvben A I 1 rdsz. alatt ház udvar és kert fekvőségek egészére 428 ft ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte

és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1892. évi november hó 3-ik napján délelőtti 9 órákor Hull község házájánál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladtni fognak.

Árverezni szándékozók, tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át vagyis 37 ft 40 krt, készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi nov. 1-én 3333. szám. a. kelt igazságügyminiszeri rendelet 8 §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kézhez letenni avagy az 1881. LX t. cz. 70. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróság nál, előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Verebelyen, a kir. bíróság mint tkvi hatóság, 1892. évi febr. hó 27-én.

Dillesz, kir. jalbíró.

Valódi párisi Gummi és halhólyagok

utolérhetlen, kitűnő minőségben tucatonként 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, és 8 ft. Póstán, discretió mellett bárhová küld

Reiff J. különlegességek kereskedése Bécs

IV. Margarethen Strasse 7.

Első és legjobb hírű cég e nembn. Solid, jó kiszolgálás. Részletes árjegyzékek ingyen, bérmentve, zárt borítékban.

(40) 18-16

SCHLICK-féle vasöntöde és gépgyár részvénytársaság BUDAPESTEN.

Gyár és irodák: VI. kerület külső Váci-ut.

Városi iroda és raktár: Podmaniczky-utca 14. — Fiók raktár: Kerepesi-ut 77

Gőz- és járgánycséplő-készületek

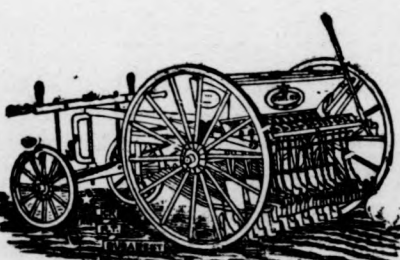
számos első díjakkal kitüntetett

szab. SCHLICK-féle 2 és 3 vasu ekék, mélyítő- és egytetemes aczel-ekék, eredeti SCHLICK és VIDATS-féle egy vasu ekék, talajmivelő-eszközök, valamint

Schlick-féle szab. „Haladás” sorbavetőgépek, Takarmánykészítő gépek, darálók, őrlemalmok és minden nemű gazdasági gépek. Eredeti amerikai kéveköőr és marokrakó arató-gépek és fűkaszaló-gépek szállították m. z. i. vasutak stb.

Előnyös fizetési feltételek. Legjutányosabb árak.

Árjegyzékek ingyen és bérmentve.

Tiszta vér

az egészség!

Titkos betegségek, sömör kiütések, hólyagok, általános fáradtság, gyengeség eltűnnek, ha a vér egészséges! Az általunk használt gyógymód mellett gyökeres eredményért kezeskedünk.

Kérdések, válasz bélyeggel

„Office Sanitas“ Paris 160 12-7

30. Faubourg Montmartre czim alá intézendők.